

lige saa lidt i Mar som i Fjor. Den Overligningskommission og Overstattekommission, som Ministeriet havde foreslaaet som nødvendig ved Siden af Ministeriets Vedtægter og hele det Apparat, maatte jeg ogsaa være imod. Men vil man være imod det, vil man ikke gaa med til nogen saadan selvstændig Overligningsmyndighed og Statte-ligningskommission og hele det Apparat, som det skal være, saa er det min Tro, at man maa søge at faa Stattevedtægter, som ere saaledes, at de kunne give virkelig guldige og klare Regler for Bestatningen i Kommunerne, saa det bliver muligt for Amtsraadene at være Overinstans eller dømmende Instans mellem Statteklagere og de kommunale Raad. Disse Vedtægter, som man saaledes skulde have, burde efter min Mening ogsaa indeholde saa vidt muligt det samme hele Landet over, saa man kunde komme til nogen Ligelighed i den kommunale Bestatning trindt omkring i Landets Kommuner, og det bør vi af flere Grunde, som jeg skal komme tilbage til. Jeg tror, at saadanne Vedtægter ere ganske nødvendige. For det første er Ligelighed i Bestatningen i selve Kommunen nødvendig for, at Statteborgerne i samme Kommune kunne blive ramte ligeligt, og for at man ikke kommer til en Ligning paa bedste Bestub, som der er jagt, en Ligning, som er udgaaet fra det Princip, at man stønner over alle Borgere i Kommunen og kommer saa til, at Her kan svare saa meget, men da Poul er en dygtigere Mand og mere om sig, kan han svare saa meget mere o. i v. Jeg tror imidlertid ikke, den Slags Bestatning er helbig, og derfor tror jeg, at Vedtægterne særlig ere nødvendige for at faa Ligelighed i Bestatningen inden for selve Kommunens Grænser. Men Ligelighed er ogsaa nødvendig for hele Landet. Det er klart, at den er nødvendig inden for samme Amt, naar Amtsraadene skulle være dømmende mellem Statteklagerne og Kommunerne og dømmende mellem Kommunerne indbyrdes; det er da nødvendigt, at man har samme Regler inden for samme Amt, thi ellers ville Amtsraadene være inde af Stand til at fælde nogen virkelig begrundet Dom. Men det synes mig ogsaa at være klart, at Vedtægterne og Reglerne ikke alene bør være ens inden for samme Amt, men ogsaa maa være ens over hele Landet, thi i mange Tilfælde kommer Indenrigsministeren til at være dømmende Instans mellem Kommunerne. Der er imidlertid ogsaa andre Grunde, hvorfor det synes mig at være rigtigt at faa Regler, der ere nogenlunde ens Landet over. Der er vel neppe nogen, som er i

Tvivel om, at en Gang i Fremtiden, naar vi komme ud over de nuværende politiske Tilstande, maa vi komme til at reformere noget paa vor Bestatning her i Landet, og ikke mindst for Amtkommunernes Vedkommende maa vi komme til en anden Bestatning. Skulle vi da i Fremtiden en Gang komme til en Formue- og Indtægtskat her i Landet, som skal give Udbytte baade for Kommune, Amt og Stat, altsaa en fælles større Skat her i Landet, tror jeg, at det vil være rigtig at have saadanne fælles Regler, som gælde hele Landet over. Af disse Grunde har jeg været med til at foreslaa et Underændringsforslag til en ny § 2 i Flertallets her foreliggende Lovforslag. Flertallets § 2 gaar jo ud paa, at disse Stattevedtægter skulle komme i Stand paa den Maade, at Amtsraadet skal forhandle med vedkommende Sogneraad i Amtsraads-kredsen. Det er noget nyt, vi pleje jo ikke hidtil at have noget saadant ude i Landet. Reglen er den, at Sogneraadene selv tage deres Bestemmelser og sende dem ind til Amtsraadene, der kunne approbere dem, men nogen egentlig Forhandling mellem Sogne- og Amtsraad kender man ikke hidtil. Her foreslaas nu, at Sogne- og Amtsraad skulle forhandle, og af denne Forhandling skal der fremgaa en Indstilling, hvert Sogneraad gør en Indstilling til Amtsraadet, og Flertallet af disse Indstillinger ligger saa til Grund for Amtsraadets Fasttættelse af en Stattevedtægt. I denne Stattevedtægt, som efter Flertallets Forslag kan fremgaa heraf, kan det nu bestemmes, for det første, at der i Kommunerne skal tages særligt Hensyn til saadanne Statteindtægter, som ikke forlods ere bestattede med Hartkorn, med Skat paa fast Ejendom, og saadanne Indtægter kunne stilles til procentvis højere Skat end andre Indtægter i Kommunen. Der staar ikke udtrykkelig, hvilke Indtægter det er, men der staar, at det er saadanne, som ikke i Forveien ere ramte af en Skat paa fast Ejendom. Efter de Foredrag, vi have hørt her i Salen i Gaar, er der imidlertid ingen, der er i Tvivel om, at det er denne Bestemmelse i Flertallets Forslag, der skal imødekomme Tanken om Bygningshartkornet; Bestemmelsen skal særlig ramme saadanne Indtægter i Kommunerne, som falde af Mæringer, som ikke ere bestattede i Hartkornet. Den Betragtning, som her er gjort gældende i § 2, holder jeg nu ikke af, den er jeg ikke med til. Min Betragtning af Hartkornsskatten og af Stat paa fast Ejendom skal jeg nu komme til, og den er ganske stridende med den ærede Ordførers. Den ærede Ordfører mente, at det kunde være